

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Anghel Valeriu Vasile, născut la 09 august 1979, originar și domiciliat r-l Călărași, str. M. Frunze 44.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 03.07.2013 pînă la 29.10.2013

2. în instanța de apel din 21.11.2013 pînă la 12.12.2013

3. în instanța de recurs din 03.03.2014 pînă la 27.05.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Dumitru Cojocari, care a solicitat respingerea recursului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 octombrie 2013, în procedura judecării probelor administrate în faza de urmărire penală, Anghel Valeriu Vasile a fost condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, ce constituie 5 000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Boaghe Tatiana Andrei, în privința căreia hotărîrea judecătorească nu a fost atacată.

2. Potrivit sentinței, Anghel V.V., în anul 2012, aflîndu-se în Republica Moldova, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, a creat în prealabil, pentru comiterea infracțiunii de proxenetism, o reuniune stabilă de persoane în componența căreia era Boaghe Tatiana și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală.

Grupul criminal organizat, condus de Anghel V., avea un plan bine determinat de activitate infracțională, care conținea următoarele etape: identificarea persoanelor care ar fi dori să practice prostituția, îndemnarea persoanelor respective la practicarea prostituției, trezindu-le interesul la această activitate, asigurîndu-le că

vor fi bine remunerate, înlesnirea practicării prostituției prin perfectarea actelor de identitate și de altă categorie, organizarea transportării în țara de destinație, și organizarea nemijlocit a activității de prestare a serviciilor sexuale contra plată în țara de destinație, prin găsirea clienților, asigurarea cu cazare a persoanelor recrutate și transportate de ei pentru practicarea prostituției.

În perioada lunilor iunie-august 2012, Anghel V., dirijînd activitatea grupului criminal organizat de el, a împărțit și coordonat rolurile infracționale între membrii grupului respectiv, în vederea îndemnării persoanelor la practicarea prostituției, înlesnirii practicării de către acestea și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Boaghe T., avea rolul de autor, identificînd persoanele care ar fi dorit să practice prostituția și îndemnându-le la practicarea prostituției, prin trezirea interesului la această activitate asigurându-le că vor fi bine remunerate și înlesnind practicarea prostituției de către persoanele îndemnate prin transmiterea acestora către conducătorul grupului criminal organizat pentru asigurarea transportării lor în țara de destinație.

Altor persoane nestabilite le revenea rolul de autori, ei înlesnind practicarea prostituției de către persoanele îndemnate de către Boaghe T. și Anghel V. prin perfectarea actelor de identitate și de altă categorie, organizarea transportării pe teritoriul Republicii Moldova, organizarea nemijlocit a activității de prestare a serviciilor sexuale contra plată în țara de destinație, prin găsirea clienților, asigurarea cu cazare a persoanelor recrutate și transportate de ei pentru practicarea prostituției.

Astfel, în luna iunie 2012, Anghel V., intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către Sobari M. și Tataru D. prin organizarea transportării în Italia a acestora, a solicitat de la ultimele pașapoartele, care erau necesare pentru pregătirea actelor ce urmau a fi utilizate pentru intrarea și șederea pe teritoriul Italiei.

Ulterior, la sfârșitul lunii iunie - începutul lunii iulie 2012, Anghel V., intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției, acționînd împreună și de comun acord cu Boaghe T. și cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală în cadrul grupului criminal organizat de el, în circumstanțe necunoscute a obținut două invitații cu caracter fictiv conform cărora cetățeanul României, Chitoroagă S. le invită în România pe Sobari M. și Tataru D în scop turistic pe o durată de 6 luni. În ambele invitații a fost indicat ca fiind autentificate la data de 04.07.2012 la biroul notarial public „Laura Badiu și Lidia Dragan” din or. București, România, din numele notarului Iulia Busuioc, sub nr. 1515 (pe numele Sobari M.) și respectiv nr. 1516 (pe numele Tataru D.)

De asemenea, Anghel V., acționînd în scopul realizării planului grupului criminal creat și condus de către el, a obținut în circumstanțe necunoscute certificate false, care conțineau informații, precum că Sobari M. deține în contul bancar nr. 223300111246709 al BC „Victoriabank” suma de 550 Euro și respectiv Tataru D. deține în contul bancar nr.223300111247780 al BC „Victoriabank” suma de 600 Euro, deși în realitate persoanele menționate nu dispuneau de așa conturi bancare.

La 09.07.2012, Anghel V., intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției, aflându-se în mun. Chișinău, le-a fixat o întâlnire lui Sobari M. și Tataru D., în cadrul căreia le-a restituit pașapoartele și le-a transmis invitațiile fictive cu privire la vizitarea României, certificatele false privind conturile bancare și câte 250 lei RM, toate acestea fiind necesare pentru perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul României. Imediat, în aceleași circumstanțe, Anghel V. le-a organizat transportarea lor la consulatul României din or. Bălți, cu automobilul la volanul căruia se afla o persoană neidentificată de organul de urmărire penală cu numele Eduard, care acționa de comun acord în cadrul grupului criminal organizat.

În aceeași zi, la 09.07.2012, persoana neidentificată de organul de urmărire penală cu numele Eduard, acționând în cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției le-a transportat pe Sobari M. și Tataru D. până în apropierea consulatului României din or. Bălți, unde implicând în activitatea infracțională o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală cu numele Ana, le-a organizat acestora fotografierea, perfectarea asigurării medicale, rezervări de bilete. Totodată, pentru a justifica depunerea actelor la consulatul României din or. Bălți a falsificat copiile de pe buletinele de identitate a lui Sobari M. și Tataru D., prin indicarea vizei de domiciliu pe teritoriul raionului Soroca, deși acestea nu aveau viza de domiciliu în acest raion. În continuare, actele menționate au fost depuse de către Sobari M. și Tataru D. la consulatul României din or. Bălți în vederea perfectării vizei de intrare și ședere pe teritoriul României.

Ulterior, la 10-11.07.2012, Anghel V., intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției, i-a fixat o întâlnire lui Tataru D. în mun. Chișinău, în cadrul căreia i-a comunicat că după primirea vizelor de intrare și ședere pe teritoriul României vor pleca în această țară, de unde în baza unor cărți de identitate românești se vor deplasa în Italia, iar după ce vor ajunge în țara de destinație, urmau să-i achite fiecare lui suma de 5 000 euro pentru organizarea transportării în Italia, iar apoi pentru crearea condițiilor de practicare a prostituției, urmau să-i achite lui câte 6 000 euro lunar.

La 13.07.2012, Anghel V. intenționat, urmărind scopul practicării prostituției, a organizat transportarea lui Sobari M. și Tataru D. la consulatul României din or. Bălți, cu automobilul de model „Hyundai”, cu n/î CA 7641 CP, condus de către Crudu I., pentru a ridica vizele.

Ulterior, la 15.07.2012, Crudu I., le-a transportat pe Sobari M. și Tataru D. la Consulatul României din or. Bălți, de unde ultimele au ridicat pașapoartele cu vizele de intrare și ședere pe teritoriul României de tip „C” eliberate la 13.07.2012 cu nr. 001656192 și respectiv nr. 001656191.

Concomitent, în perioada lunilor iulie - începutul lunii august 2012, Anghel V., acționând împreună și de comun acord cu Boaghe T. și cu alte persoane identificate de organul de urmărire penală, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală le-a perfectat lui Sobari M. și Tataru D. cărți de identitate românești false și

permise di soggiorno italiene false, care urmau a fi folosite de către ele pentru a se legitima la deplasarea din România în Italia.

Prin urmare, la 06.08.2012 Anghel V., intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către Sobari M. și Tataru D., s-a întâlnit în mun. Chișinău cu Tataru D. și i-a transmis ultimei xerocopiile cărții de identitate românești false cu seria MX nr.7 70509 și permisul soggiorno italian fals cu seria I nr.02042327 ambele pe numele lui Tataru D., precum și a cărții de identitate românești false cu seria nr. 290301 și permisul soggiorno italian fals cu seria I nr.02049190 ambele pe numele lui Sobari M., comunicându-i că actele sânt deja perfectate.

La 08.08.2012, Anghel V. intenționat, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției, a contactat-o telefonic pe Tataru D., căreia i-a comunicat precum că la 10.08.2012 urmează să plece în România, unde se vor afla două zile, apoi cu avionul vor pleca în Italia, unde vor fi întâlnite de persoana neidentificată de organul de urmărire penală cu numele „Denis”, care în comun cu alte persoane neidentificate urmau să înlesnească practicarea prostituției de către Sobari M. și Tataru D., prin găsirea clienților și asigurarea cu cazare a persoanelor recrutate.

Ulterior, la 10.08.2012 Crudu I., le-a transportat pe Sobari M. și Tataru D. cu automobilul de model „Hyundai” cu n/î CA 7641 CP, în direcția punctului de trecere a frontierei Cahul pentru a intra în România, de unde utilizând acte de identitate false urmau să se deplaseze în Italia. Însă acțiunile infracționale au fost curmate de către colaboratorii CCTP al MAI, prin stoparea automobilului cu care se deplasau.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Anghel V.V. să-i fie stabilită pedeapsă în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, 4 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal a-i suspenda pedeapsa stabilită pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului a fost invocat că instanța a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, menționând că Anghel V. a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, este căsătorit, are la întreținere un copil. Consideră că aceste circumstanțe nu sunt excepționale și au ca consecință alte efecte juridice care ușurează pedeapsa, și care sunt reglementate de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală.

De asemenea, instanța a individualizat greșit pedeapsa aplicându-i lui Boaghe T. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni cu suspendare condiționată în baza art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an, iar lui Anghel V. pentru aceiași infracțiune, cu aplicarea art. 79 Cod penal - amendă în mărime de 250 unități convenționale. Așadar, lui Anghel V., ca organizator și conducător al grupului criminal, urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai gravă decât pedeapsa aplicată lui Boaghe T.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, a fost respins apelul și menținută sentința în privința lui Anghel V.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond, în principiu, a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, adică de caracterul și gradul prejudiciatului al faptei săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante (recunoașterea vinei și căința sinceră, precum și comiterea unei infracțiuni pentru prima dată) și de faptul că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar circumstanțele cauzei în ansamblu indică la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sub formă de amendă, pedeapsă ce va contribui pozitiv asupra corectării și reeducării acestuia.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță corect și legal a aplicat față de acesta prevederile art. 79 Cod penal, reieșind din faptul că, Anghel V. a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, luând în considerație și circumstanțele - este căsătorit, are la întreținere soția și un copil minor, care încă nu a atins vârsta de un an.

În opinia instanței de apel, aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal este absolut întemeiată, deoarece Anghel V. în momentul săvârșirii infracțiunii nu a manifestat careva acte de violență față de victime, mai mult ca atât persoanele în cauză personal, din propria dorință și neimpuse de nimeni au solicitat să fie înlesnite pentru a practica prostituția. În continuare, după comiterea infracțiunii, Anghel V. din start a recunoscut vina și amănunțit a dat declarații asupra celor întâmplate, ceea ce a dus la ușurarea esențială a activității organului de urmărire penală cu privire la descoperirea și cercetarea infracțiunii, precum și descoperirea tuturor persoanelor implicate în săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a reținut aceste circumstanțe drept excepționale și influente pentru aplicarea față de Anghel V. a unei alte categorii de pedeapsă decât cea prevăzută de norma art. 220 alin. (2) Cod penal și anume, amendă penală în mărime de 250 unități convenționale, ținând cont în același timp și de prevederile art. 64 alin. (3) Cod Penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. În motivarea recursului a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat clar asupra motivelor invocate în apel și anume că circumstanțele stabilite de către instanță nu sunt excepționale în sensul art. 79 Cod penal, ci sunt circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal;

- la emiterea deciziei, instanța de apel nu a luat în considerație că în cazul dat inculpatul a avut rolul de organizator a grupului criminal;

- în opinia acuzării la aplicarea pedepsei inculpatului Anghel V., pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs remarcă, că prezenta cauza penală a fost examinată în procedura simplificată, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată menționată, părțile sînt în drept de a exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei.

Nefiind de acord cu sentința adoptată, procurorul a atacat-o sub aspectul individualizării pedepsei în privința inculpatului Anghel V., deoarece în privința acestuia incorect au fost aplicate prevederile art. 79 Cod penal, pentru că în speța dată în opinia lui nu sînt prezente circumstanțe excepționale.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Însă, în tot cazul instanța de apel trebuie în mod obligatoriu să se pronunțe asupra tuturor, motivelor invocate în apel, prin argumentare și cu trimitere la probe, documente, concluzia de respingere ori de admitere a careva din motivele invocate.

Colegiul consideră, că în cauza penală dată instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Astfel, reieșind din textul recursului, procurorul este de acord cu starea stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Anghel V., însă critică hotărârea atacată în latura pedepsei stabilite acestuia și anume cu aplicarea art. 79 Cod penal, deoarece instanța de apel a reținut practic aceleași circumstanțe care au fost menționate de instanța de fond, fără a se pronunța clar asupra motivelor invocate în apel, iar circumstanțele stabilite de către instanță nu sînt excepționale.

Prin urmare, inculpatul Anghel V., a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsă cu închisoare de la 4 la 7 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, această infracțiune se clasifică ca infracțiune gravă. Semnificativ este și faptul

în viziunea Colegiului, că inculpatul Anghel V. a avut rolul de organizator a grupului criminal organizat pentru săvârșirea faptei imputate, precum și de autor.

Săvârșirea unei infracțiuni grave nu exclude posibilitatea stabilirii unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, însă în acest caz, instanțele de judecată trebuie să verifice în detalii prezența în cauză a circumstanțelor excepționale care servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal și să le reflecte în partea descriptivă a sentinței.

Colegiul penal reține că, instanța de fond a conchis de a aplica față de inculpatul Anghel V., prevederile art. 79 Cod penal și i-a stabilit o altă categorie de pedeapsă decât cea prevăzută de norma imputată și anume amendă în mărime de 250 unități convenționale.

Din textul deciziei instanței de apel, se atestă că în calitate de circumstanțe ce i-ar atenua răspunderea inculpatului au fost considerate recunoașterea integrală a vinei, căința sinceră de cele săvârșite, solicitarea judecării cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, faptul că este căsătorit și are la întreținere soția și copilul minor. Totodată, aceste circumstanțe au fost reținute și ca excepționale, suplimentar fiind menționat faptul că inculpatul la săvârșirea infracțiunii nu a manifestat acte de violență, victimele din propria dorință au solicitat de a fi înlesnite pentru a practica prostituția, a recunoscut din start vina, facilitând cercetarea infracțiunii și descoperirea tuturor persoanelor implicate în săvârșirea infracțiunii.

Potrivit legislației în vigoare, aplicarea art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În sensul normei vizate, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate ca excepționale.

În opinia Colegiului penal, circumstanțele reținute și anume *recunoașterea vinei, căința sinceră a inculpatului, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și identificarea infractorilor*, potrivit art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, prematur au fost apreciate de către instanța de apel ca circumstanțe excepționale. În cazul în care instanța de judecată a constată prezența circumstanțelor atenuante în speță, aceste circumstanțe nu mai pot fi și ca excepționale ce ar servi temei de aplicare a art. 79 Cod penal, deoarece reiese că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică. Solicitarea *judecării cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, de asemenea în viziunea Colegiului este considerată prematur ca circumstanță excepțională, ba mai mult nici chiar ca circumstanță atenuantă (*p. 35 a*

Hotărârii Plenului CSJ nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești), deoarece în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducere a limitei de pedeapsă prevăzută de lege.

Aceiași situație se constată la circumstanțele - *inculpatul este căsătorit și are la întreținere soția și copil minor*, care sînt niște împrejurări obișnuite ce caracterizează majoritatea cetățenilor.

La fel, Colegiul consideră că este eronată și constatarea instanței de apel, referitor la faptul că *inculpatul în momentul săvîrșirii infracțiunii nu a manifestat careva acte de violență față de victime*, ca fiind circumstanță excepțională.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grade de invaliditate –I, II, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Reieșind din cele expuse, se concluzionează că la judecarea cauzei, atît de către instanța de fond, cît și cea de apel, pripit a fost reținut prezența circumstanțelor excepționale, ce au permis aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal față de inculpatul Anghel V. În consecință nu au fost pe deplin respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate de art. 75 Cod penal, precum și scopul legii penale, prevăzut de art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs menționează că unul din motivele invocate de procuror în apel a fost faptul, că inculpata Boaghe T. – ca autor a infracțiunii imputate a fost condamnată la 2 ani 8 luni închisoare și conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat pedeapsa, pe un termen de probă de un an, iar inculpatului Anghel V. – ca organizator al grupului criminal și autor al infracțiunii imputate i-a fost aplicată pedeapsă, cu aplicarea art. 79 Cod penal, amendă în mărime de 250 unități convenționale, astfel acestuia urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră decît inculpatei Boaghe T. Însă, referitor la acest motiv, invocat în apel, instanța de apel nu s-a expus, prin ce a încălcat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal constată că și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În asemenea condiții, Colegiul lărgit consideră că decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile

legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să țină cont de faptul că inculpatul Anghel V. a avut rolul de organizator al grupului criminal, ceea ce impune aplicarea unei pedepse diferențiate în coraport cu alți participanți la săvârșirea infracțiunii imputate, luînd în considerație de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Anghel Valeriu Vasile**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată public la 17 iunie 2014, ora 09.50.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun